Which intrinsic and extrinsic factors influence the specialty choice of Dutch speaking doctors in training in Brussels and Flanders?

Haio: Meert Ebe , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: Beselaere Anna , Feys Neda , NEYT JEROEN GV , VAN EECKHOVEN Venessa

Context: In België neemt de druk op de eerstelijnszorg toe, met een aanhoudend tekort aan huisartsen en een blijvende belangstelling voor ziekenhuisgerichte specialisaties. Inzicht in factoren die de keuze voor een specialisatie beïnvloeden is belangrijk voor onderwijs en beleid.

Onderzoeksvraag: Het identificeren van intrinsieke en extrinsieke motivatoren voor de specialisatiekeuze onder huisartsen in opleiding (HAIO's) en arts-specialisten in opleiding (ASO's) in Nederlandstalig Vlaanderen en Brussel.

Methode: Dit cross-sectionele onderzoek gebruikte een online vragenlijst (Qualtrics). Inclusiecriteria waren Nederlandstalige HAIO's en ASO's in Vlaanderen en Brussel. Intrinsieke eigenschappen werden beoordeeld met de BFI-10 en ingedeeld in eens, neutraal en oneens. Extrinsieke motivatoren werden beoordeeld met een vragenlijst gebaseerd op eerdere literatuur en ingedeeld in laag, neutraal en hoog. Associaties werden getest met X^2- of Fisher's exact-test. Voorspellers van de keuze voor huisarts of specialist werden onderzocht met een multivariabele logistische regressie, met inclusie van enkel significante variabelen uit univariabele analyses.

Resultaten: In totaal namen 263 respondenten deel (47,1% huisartsen; 52,9% specialisten). De universiteit van afstuderen was geassocieerd met de specialisatiekeuze ($p < 0,001$). Bij intrinsieke motivatoren waren stressbestendigheid en 'snel nerveus worden' significant geassocieerd met respectievelijk de keuze voor specialist of huisarts. Meerdere extrinsieke motivatoren vertoonden sterke associaties met de keuze voor huisarts, met name flexibele werktijden, een comfortabele levensstijl en weinig stresserende werkomstandigheden. In de logistische regressie was belang voor weinig stresserende werkomstandigheden geassocieerd met een hogere kans op huisartskeuze, terwijl belang voor wetenschap en subspecialisatie geassocieerd was met een lagere kans op huisartskeuze.

Conclusie: De specialisatiekeuze werd voornamelijk bepaald door extrinsieke motivatoren gerelateerd aan werkorganisatie, stress, levensstijl en academische oriëntatie. Het versterken van de huisartsenpopulatie vereist mogelijk verbeteringen in werkduurzaamheid, flexibiliteit en zichtbare onderzoeksmogelijkheden binnen de eerstelijnszorg.